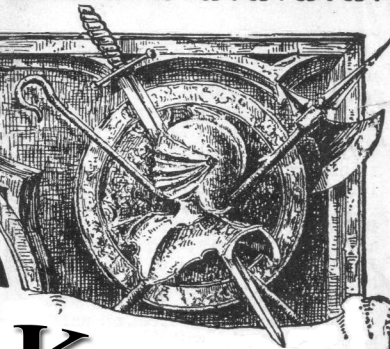
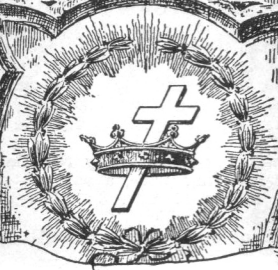
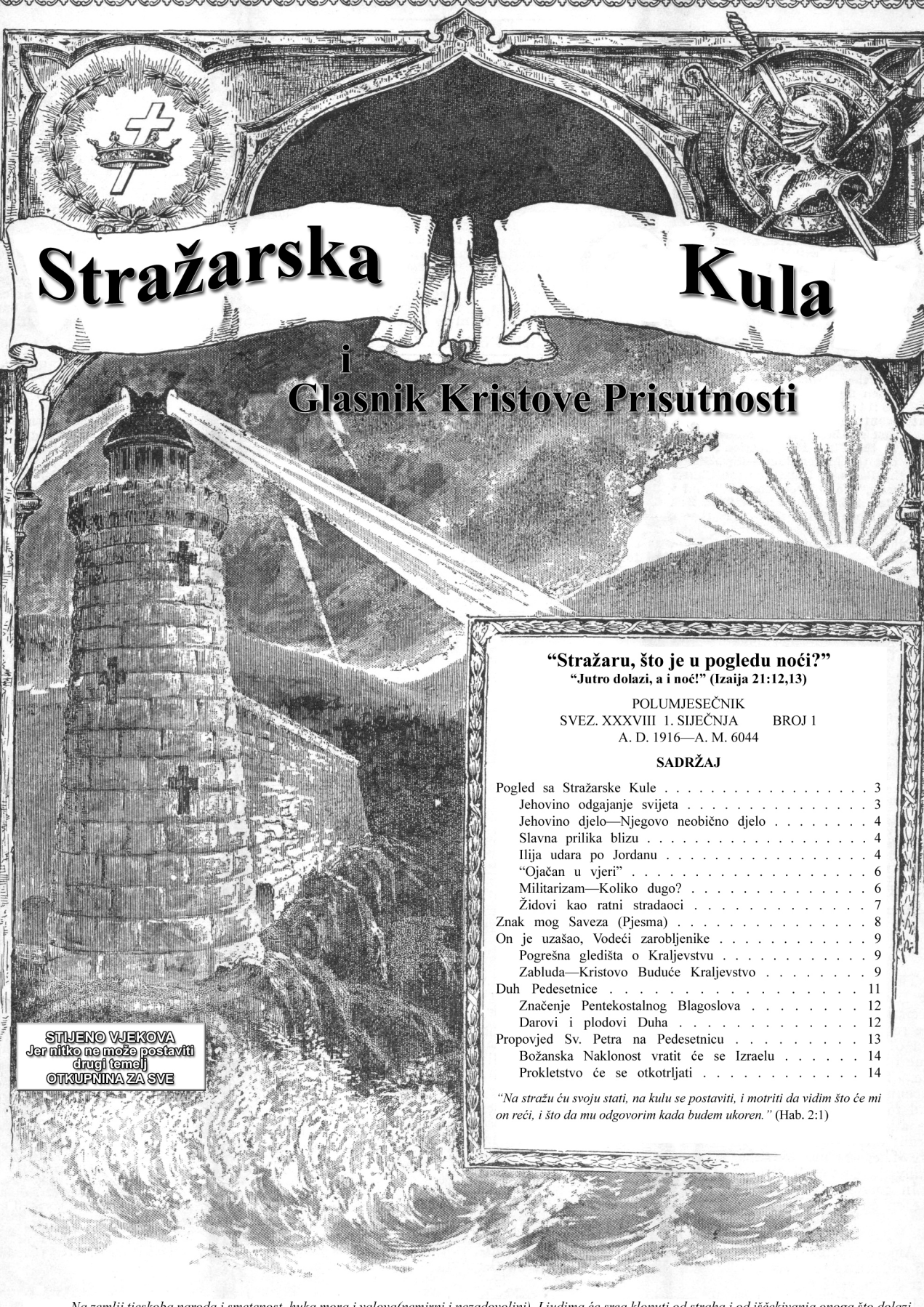

Stražarska

Kula

i
Glasnik Kristove Prisutnosti

STIJENO VJEKOVA
Jer nitko ne može postaviti
drugi temelj
OTKUPNINA ZA SVE

**“Stražaru, što je u pogledu noći?”
“Jutro dolazi, a i noć!” (Izaija 21:12,13)**

POLUMJESEČNIK
SVEZ. XXXVIII 1. SIJEČNJA BROJ 1
A. D. 1916—A. M. 6044

SADRŽAJ

Pogled sa Stražarske Kule	3
Jehovino odgajanje svijeta	3
Jehovino djelo—Njegovo neobično djelo	4
Slavna prilika blizu	4
Ilija udara po Jordanu	4
“Ojačan u vjeri”	6
Militarizam—Koliko dugo?	6
Židovi kao ratni stradaoci	7
Znak mog Saveza (Pjesma)	8
On je uzašao, Vodeći zarobljenike	9
Pogrešna gledišta o Kraljevstvu	9
Zabluda—Kristovo Buduće Kraljevstvo	9
Duh Pedesetnice	11
Značenje Pentekostalnog Blagoslova	12
Darovi i plodovi Duha	12
Propovjed Sv. Petra na Pedeseticu	13
Božanska Naklonost vratit će se Izraelu	14
Prokletstvo će se otkotrljati	14

“Na stražu ću svoju stati, na kulu se postaviti, i motriti da vidim što će mi on reći, i što da mu odgovorim kada budem ukoren.” (Hab. 2:1)

Na zemlji tjeskoba naroda i smetenost, huka mora i valova(nemirni i nezadovoljni). Ljudima će srca klonuti od straha i od iščekivanja onoga što dolazi na svijet: jer će se uzdrmati sile nebeske(crkvene vlasti)...kada vidite da se to događa, znajte da je blizu kraljevstvo Božje. Podignite pogled i podignite svoje glave; jer se približava vaše otkupljenje.—Luka 21:25-31

OVAJ ČASOPIS I NJEGOV SVETI ZADATAK

Ovaj časopis je jedan od glavnih faktora ili instrumenata u sistemu Biblijske Pouke, ili “Bogoslovnog Proširenja,” koje je sada bilo predstavljeno u svim dijelovima civiliziranog svijeta po WATCH TOWER BIBLE & TRACT SOCIETY, ovlaštenog 1881, “Za Promicanje Kršćanske Spoznaje.” On ne služi sa mokaom učionica gdje se Istraživači Biblije mogu sastati na studij Božanske Riječi, nego također i kao komunikacije kroz kojeg se do njih može doći sa obavijestima o Kongresima Društva i o dolasku putujućih predstavnika nazvanih “Putujući starješine,” i biti osvježeni sa izvještajima o Kongresima.

Naše “Berejske Pouke” su tematska ponavljanja ili pregledi STUDIJA koje je naše Društvo izdalo, većinom ugodno uređene, i vrlo korisne svima koji bi zaslužili jedini počasni stupanj kojeg Društvo odobrava, naime, *Verbi Dei Minister* (V.D.M.), koji, kada ga se prevede na Hrvatski glasi, *Sluga Božanske Riječi*. Naše obrađivanje Međunarodnih Pouka Nedjeljne Škole je posebno za starije Istraživače Biblije i Učitelje. Neki to obilježje smatraju neophodnim.

Ovaj časopis čvrsto brani jedini pravi temelj Kršćanske nade koji je sada bio tako općenito negiran—Otkupljenje kroz dragocjenu krv “Čovjeka Krista Isusa, koji je dao sebe kao *Otkupninu* [odgovarajuću cijenu, zamjenu] za sve.” (1. Pet. 1:19; 1. Tim. 2:6) Gradeći na tom sigurnom temelju sa zlatom, srebrom i dragocjenim kamenjem (1. Kor. 3:11-15; 2. Pet. 1:5-11) Riječi Božje, njegov daljnji zadatak je da “svima rasvijetli što je zajedništvo tajne koja od početka svijeta bijaše skrivena u Bogu...danas crkvi bude obznanjena mnogovrsna mudrost Božja...koja u drugim naraštajima nije bila obznanjena ljudskim sinovima kao što je sada obznanjena.” (Efež. 3:5-9,10)

Oslobođen je utjecaja bilo koje organizacije, sekte ili ljudskog učenja, dok nastoji sve više i više dovesti svaki svoj izričaj u što potpuniju podložnost volji Božjoj u Kristu, kako je izražena u Svetom Pismu. Prema tome časopis je slobodan objaviti odvažno sve ono što je Gospodin rekao—u skladu sa Božanskom mudrošću koja nam je data da to razumijemo. Naš stav nije dogmatičan, nego uvjeren; jer mi znamo što tvrdimo, koračajući sa bezuvjetnom vjerom po sigurnim Božjim obećanjima. Povjerali smo mu pouzdanje, da bude korišten jedino u Njegovoj službi; od tud naše odluke u odnosu na ono što se može i što se možda neće pojaviti na njegovim stranicama da to mora biti u skladu s našom prosudbom onoga što je Njemu ugodno, učenjem Njegove Riječi, za izgrađivanje Njegovog naroda u milosti i spoznaji. I mi ne samo da pozivamo nego mi potičemo naše čitatelje da si dokažu sve izjave iz časopisa sa nepogrešivom Riječju na koju se stalno ukazuje, kako bi se olakšalo takvo ispitivanje.

Za nas Biblija jasno uči:

DA JE CRKVA „HRAM“ ŽIVOG BOGA—njegova „građevina“ čija gradnja traje cijelo Evangeosko doba—od kad je Krist postao Otkupitelj svijeta i „glavni kamen“ ovog hrama kroz kojega će kad bude završen Božji blagoslovi doći svim narodima i oni će imati pristup Njemu.—1 Kor.3:16, 17; Ef. 2:20-22; 1 Moj. 28:14; Gal.3:29

DA SE U MEĐUVREMENU NASTAVLJA KLESANJE, OBLIKOVANJE I POLIRANJE posvećenih vjernika u Kristovo djelo pomirenja, i kada posljednji od tog „živog kamenja“, „izabranog i dragocjenog“ bude bio spreman, Veliki Graditelj će ih sve dovesti k sebi kroz prvo uskrsnuće; i hram će biti ispunjen slavom i biti će mjesto sastajanja Boga i ljudi tijekom Milenija.—Otkr. 15:5-8

DA JE TEMELJ NADE ZA CRKVU I SVIJET zasnovan na činjenici da je Isus Krist, milošću Božjom, okusio smrt za *svakoga*, „otkupnina za sve“ i da će on biti „istinita svjetlost, koja obasjava *svakoga čovjeka i koja dolazi na svijet*“ u određeno vrijeme.—Hebr. 2:9; Ivan 1:9; 1 Tim. 2:5,6

DA JE NADA CRKVE da će biti poput svog Gospodina, „vidjeti ga kakav doista jest“, biti „sudionikom božanske prirode“, i imati udjela u njegovoj slavi kao sunasljednici.—1 Ivan 3:2; Ivan 17:24; Rim.8:17; 2 Pet.1:4

DA JE SADAŠNJI ZADATAK CRKVE usavršavanje svetaca za buduće djelo službe; razvijanje u sebi svake milosti; biti Božji svjedok svijetu; i pripremiti se da budu kraljevi i svećenici u sljedećem dobu.—Ef. 4:12; Mat. 24:14; Otkr. 1:6; 20:6

DA JE NADA ZA SVIJET milenijsko kraljevstvo u kojemu će svi dobiti priliku biti blagoslovljeni sa spoznajom i svim drugim—vraćanje svega onog što je Adam izgubio, svima koji to prihvate i koji budu bili poslušni, iz ruku njihovog Otkupitelja i njegove proslavljene Crkve—dok će svi nepopravljivi biti zauvijek uništeni.—Djela 3:19-23; Iza. 35

Stražarska Kula

I Glasnik Kristove Prisutnosti

Svez. XXXVII

1. Siječnja, 1916

Broj 1

POGLED SA STRAŽARSKE KULE

Sasvim prirodno, utjecaj velikog Evropskog rata je takav da okreće neke prema religiji i razmišljanju o budućem životu. Činjenica da su sinovi, braća i sestre i muževi u opasnosti ili ranjeni ili mrtvi ili zatvorenici u stranoj zemlji—svi oni van ljudske zaštite—prirodno okreće umove mnogih prema Svemogućem Stvoritelju. Stoga izvještaji iz zaraćenih nacija ukazuju na porast religioznosti—povećana posjećenost crkvi, ljudi se sve više mole, itd.

U onoj mjeri u kojoj su takve vjerske aktivnosti nadahnute samo strahom i bespomoćnošću, oni naravno koriste vrlo malo, jer javnost, koja je krivo poučena, ne zna da ne postoji pristup Božanskom uhu, niti ovlaštenje za molitvu, niti temelj za traženje zaštite svojih voljenih, izuzev preko velikog Zastupnika kojeg je Bog postavio. Niti oni razumiju da On nije Zastupnik svijeta, nego jedino Crkve; i da nitko nije član Crkve tko nije, kroz spoznaju o Gospodinu, kroz pokajanje, napravio potpuno posvećenje sebe da vrši Gospodinovu volju. Stoga, oni koji nisu Biblijski obavješteni—a oni uključuju veliku većinu svih denominacija Kršćana—vape glasno k Gospodinu u svojim nevoljama; međutim u odsutnosti nevolje ili opasnosti oni su obožavatelji u svetištima užitka, bogatstva, sebičnosti, požude, ili apetita.

Mi se ne možemo nadati da će ova klasa primiti bilo kakvu trajnu korist u sadašnje vrijeme—ništa više nego pogani. Naime malo kasnije u ovoj velikoj Nevolji, u revoluciji i anarhiji za koje Gospodin ukazuje da će slijediti jedno drugo, oni će se početi uistinu buditi i shvaćati da ako ti dani (ne budu skraćeni, nijedno tijelo ne bude preživjelo. (Mat. 24:22). Oni će tada početi tražiti Gospodina, ne samo u obličju pobožnosti, nego sa uistinu slomljenim srcima.

JEHOVA ODGAJA SVIJET

Gospodnja priprema će im tada doći pravovremeno. Otkupitelj, kroz čiju krv Novog Saveza ima biti napravljeno potpuno pomirenje, će tada uzeti u Svoje ruke moć i vlast kao Posrednik tog Novog Saveza; i slavni Milenij biti će u potpunosti uspostavljen. Pod njegovom dobročiniteljskom pripremom tama današnje civilizacije i mrkla tmina pogana nestat će pred uzlazećim Suncem Pravednosti sa ozdravljenjem na njegovim krilima.

Tada će Gospodin, koji im sada govori u Svom gnjevu, odgajajući u Svom bolnom nezadovoljstvu, i otkrivajući Sebe u plamenoj vatri bliske budućnosti,

biti spreman govoriti njihovim kažnjenim srcima riječi utjehe, milosrđa, koje zbog neznanja i praznovjerja i zablude oni nisu u stanju niti spremni primiti sada. Gospodin će tada dati Svom narodu čistu Poruku, da bi svi mogli prizivati ime Gospodinovo i služiti Mu jednodušno. (Sef. 3:9) Tako će “zemlja biti ispunjena poznavanjem slave GOSPODINOVE”—kao vodom duboki ocean! (Hab. 2:14) Kao rezultat iskustava koja slamaju duh, nakon kojih će slijediti veća spoznaja, sva će se koljena saviti i svi će jezici priznati slavu Božju. I oni koji odbijaju doći u sklad sa tom vrhovnom i slavnim Vladavinom Pravednosti, rečeno nam je, biti će zasigurno uništeni između naroda. (Djela 3:23)

Međutim, postoji druga klasa religioznih ljudi, na koje je sve to nedvojbeno utjecalo mnogo dublje, svjesni i probitačni—pravi Kršćani, koji su se u prošlosti uljuljkali u spavanje, ili koji kao djeca u Kristu nisu bili dovoljno hranjeni sa Riječju Istine. Njihova osjetila su sada uvježbana kao nikada prije, i oni svaki dan postaju sve budniji i pitaju se što znače te stvari—stvari toliko drugačije od onoga čenu su oni bili poučavani i što su oni očekivali. Oni već pitaju, “Što je sa nadom koju smo imali o obraćenju pogana k slavnim standardima našeg Kršćanstva?” Oni se pitaju. “Nije li bila neka pogreška u tome kada smo zvali ta kraljevstva Evrope kraljevstvima Božjim i kraljevstvima Krista—*Kršćanstvom*?” Oni postaju svjesni činjenice da smo mi dugo bili pod obmanom da su ta kraljevstva samo kraljevstva ovog svijeta; da je Knez ovog svijeta još uvijek vladar; da Mesija, Knez Svjetla, jedino sada, i kroz ovu veliku nevolju, uzima u Svoje ruke Svoju veliku moć da počne Svoju Vladavinu Pravednosti.

Treba malo vremena da sve ovo proklija u srcima onih koji su bili toliko krivo obavješteni od svećenika i učitelja kojima su vjerovali. Isprva bezvoljnost, osjećaj sumnje na svaku temu, dolazi u misli tih ljudi, ali kada idu k Gospodinu u molitvi iskrenim, posvećenim srcima oni su vođeni, prosvjetljeni. Oni uistinu nalaze da je vjera koju su gradili bila uglavnom “drvo, sijeno islama” materijali ljudskih tradicija, teorija i vjerski hućenja. Spaljivanje, ili uništenje, toga ostavlja i h, međutim, time više pripremljene za podizanje bo ljegrađevine—vjere od zlata, srebra i dragog kame njaBožanskih obećanja. Spaljivanje njihovog “drva, sj enai slame” građevine zablude, budući da je bila izgrađena na “Stijeni Kristu Isusu,” oni sami su “spašeni ali kao kroz oganj.” (1. Kor. 3:15)

JEHOVIN ČIN—NJEGOV NEOBIČAN ČIN

Zapazite razliku između ove klase i one koju smo prvu spomenuli, koji nikada nisu bili uistinu posvećeni Gospodinu, nego koji su samo nominalni Kršćani, djeca zablude i predodžbeni “kukolj.” Spaljivanje njihove lažne vjere ne ostavlja im *ništa*; jer oni nikada nisu bili ispravno na “Stijeni Kristu Isusu.” Njih će to jednostavno smanjiti na nivo svijeta, od kojega su uvijek bili dio; ali, zavedeni pogrešnim učenjima, oni su se smatrali Kršćanima. I mnogi su ih pogrešno zamijenili za Kršćane, baš kao što kukolj može bit izamijenjen za pravu pšenicu.

Na taj izvanredni učinak ovog Dana Srdžbe na svijet općenito, i posebno na tobožnje Kršćane, Gospodin ukazuje kroz Proroka Izaiju: “Jer će GOSPODIN ustati...kako bi izvršio svoj posao, svoj čudnovati posao, i izveo svoje djelo, svoje čudnovato djelo.” (Iza. 28:21) Zacijelo će biti neobičan postupak s Božje strane, viđeno od onih koji nisu bili poučeni od Gospodina, kada će oni vidjeti kako svi vjerski sistemi današnjeg vremena padaju i svijet ide izravno u kaos.

Vapaj ljudi u to vrijeme u mnogome će sličiti vapaju Apostola, kada je na Galilejskom Jezeru nastala velika oluja. Oni su došli k Isusu u stražnji dio broda, koji je tamo očigledno spavao, plačući, “Gospodaru, Gospodaru, zar ne mariš što ginemo?” Odmah, kada su naučili svoju ovisnost o Gospodinu koju mnogi danas ne cijene u potpunosti—odmah nakon što zavape k Gospodinu iz dubine njihovih srca u zaprepaštenju i strahu, On će biti spreman odgovoriti im velikodušno i izbaviti ih.

Čovjekova krajnost biti će Božja prilika! Kad je Isus ustao, On je prekorio vjetrove i valovlje; i odmah je nastala velika utiha na Galilejskom Jezeru. Tako će usred strašne nevolje i ljudske smetenosti “srca će im klonuti od straha i od iščekivanja onoga što dolazi na svijet”- Mesijansko Kraljevstvo, “žudnja svih naroda,” preuzeti kontrolu nad situacijom; i odmah će prestati oluja ljudske strasti i anarhije. Tada će ljudi “prekovati svoje mačeve u plugove i svoja koplja u srpove; narod neće dizati mač protiv naroda, niti će se više učiti ratovanju.” (Iza. 2:4; Mih. 4:3)

SLAVNE PRILIKE BLIZU

Očito sada, i sve više kako dani prolaze, umovi misaonih ljudi otvarat će se shvaćanju Istine. Sada, kao nikada prije, oni će trebati Gospodinove svete da im pokažu ispravan pravac—da im skrenu pažnju na Sveto Pismo i na različita pomagala za proučavanje Biblije koje Gospodin tako velikodušno pruža, i koja su već u rukama mnogih. Kako će društvo i vjerski sistemi teturati kao pijani ljudi, kako Biblija objašnjava, ti će nerazvijeni sveci Božji trebati pomoć

koju smo im mi Božjom milošću u stanju pružiti. Zasigurno da nikada nije bilo povoljno vrijeme kao ovo sadašnje za pružanje pomoći toj klasi! Kako sve više i više, oni budu nalazili da su bili zavedeni od pastira nominalnih sistema, oni će biti kao ovce bez pastira.

Onima koji imaju spoznaju o Bogu, o Njegovoj Riječi, Njegovom Planu, sadašnja i bliska budućnost pruža zacijelo najljepše prilike koje uopće možemo zamisliti. Tko god ljubi Gospodina voljet će braću. Tko god služi Gospodinu biti će sklon služiti braći; i što je veća njihova potreba, bolja je prilika; i što je veća naša revnost, veći će biti rezultati za druge, i veći blagoslov za nas. “I onaj koji žanje prima plaću i sabire urod za život vječni.” (Ivan 4:36)

Iz ovoga će biti razvidno, daleko od toga da smatramo da je naše djelo završilo, da mi imamo predivna očekivanja u pogledu 1916 godine.

ILIJA UDARA PO JORDANU

Mi smo već skrenuli pažnju, u STUDIJAMA SVETOG PISMA, Drugi Svezak., na činjenicu da Ilija, Prorok, predočava Krista—Isusa Glavu i Crkvu Njegovo Tijelo—u njihovim iskustvima u tijelu; i da uzimanje Ilije na nebo, predodžbeno predstavlja konačan odlazak Crkve iz zemaljskih uvjeta u Nebeske. Mi smo isto tako vidjeli, da kad je došlo Ilijino vrijeme da bude odnesen, da je bio poslan iz Gilgala u Betel, iz Betela u Jerihon i Jerihona na Jordan; i da su te različite postaje bile značajno razočaravajuće; no ipak da Ilija i Elizej nisu bili obeshrabreni, nego da su otišli na Jordan—što predstavlja kraj Vremena Pogana, 1915. Kao što je Jordan bio posljednja postaja ka kojoj je Ilija bio usmjeren, tako je 1915 bila posljednja postaja ka kojoj je Crkva bila usmjerena. Kao što je Ilija nastavio ići, ne znajući ni za kakvo daljnje mjesto, tako i prava Crkva ide bez ikakvog određenog vremenskog cilja pred sobom.

Uskoro će ognjena kola razdvojiti klasu Ilije od klase Elizeja. Ognjena kola izgleda da znače ozbiljne kušnje ili progonstva. Malo kasnije, klasa Ilije će biti uzeta u vihoru. Na svim drugim mjestima u Bibliji vihor je očito korišten da simbolizira veliko vrijeme anarhije. Poanta je moguće ta da će Gospodinovi vjerni od klase Ilije biti među prvima u civiliziranim zemljama koji će pretrpjeti neku vrstu nasilja kroz bezakonje i anarhiju.

Mi ne znamo za koliko će brzo vremena doći taj vrhunac, niti bismo trebali biti s time opterećeni, budući je naš Gospodin na začelju, i budući da mio čekujemo da će On zahtijevati od svakoga da bude “vjeran do smrti.” Stvar koja nas sada posebno zabrinjava jeste drugi dio pred slike: Kada su Ilija i Elizej došli do obala Jordana, Ilija je uzeo svoj plašt,

savio ga, udario po vodama rijeke; i one su se razdvojile i dvojica su prešla po suhom. Što to znači? Koja su iskustva time bila predočena? Očito je da se to odnosi na nešto u neposrednoj budućnosti—nešto što bi naizgled trebalo otpočeti odjednom.

Mi ne možemo biti previše sigurni u to što je mišljeno sa tim obilježjem pred slike. Mi moramo imati na umu, baš naprotiv, da se Biblijska proročanstva rijetko razumije puno prije njihovog ispunjenja. Tako je bilo za Gospodinovog Prvog Dolaska. Proročanstva su se ispunjavala na svakom koraku, ipak učenici to nisu razabrali sve do nakon Gospodinove smrti i uskrsnuća. Nakon Svog uskrsnuća, On je objasnio, Svojim učenicima mnogo toga; i mi čitamo da “im otvori razum da razumiju Pisma.” (Luka 24:45) Tako može biti i sada. Mi možemo svjedočiti ispunjenju tog obilježja, a ne razabrati njegovu primjenu sve dok nije dovršena.

Naša pretpostavka o značenju te slike je sljedeća: Ilijin plašt predstavlja Božansku Moć koja djeluje kroz njega; i slično tome Božja Moć djeluje kroz Njegove Izabrane sada. U Biblijskoj simbolici, vode predstavljaju Istinu i isto tako i ljude; i mi ne vidimo razloga za prigovor da ona predstavlja obje te stvari u ovoj slici, podjelu ljudi kroz pravilno i ispravno upravljanje Istinom. Jordan također označava kušnju, ispit ili suđenje. Uzimajući sve te tri stvari u kombinaciju, mi imamo snažnu sliku. Ako se tumačenje pokaže ispravnim, ono će značiti nešto poput ovog: da će Bog nekako pokazati kroz Svoj prosvjetljeni narod moć koja će prouzročiti podjelu među ljudima što se tiče Istine, i što će biti ispit za njih u tom odvajanju.

Ne znajući koje će biti prilike, niti koje metode za korištenje tih prilika, mi moramo čekati na Gospodina i na vodstvo Njegove providnosti. Ali u međuvremenu, zasigurno je na klasi Ilije da bude temeljito budna i aktivno zainteresirana, spremna, bdijući, čekajući na Gospodarevo vodstvo.

Sa time pred nama, mi potičemo sav Gospodinov posvećeni narod koji ima spoznaju o tim stvarima da “opašu bokove svoga uma, da budu trijezni i da se potpuno pouzdaju u milost koja im se ima donijeti prigodom otkrivenja Isusa Krista.” (1. Pet. 1:13) Mi ih potičemo da se ne zapliću u svjetovne stvari, nego da se čuvaju u Božjoj ljubavi i u službi Boga, Istine, braće.

Mi se sjećamo kako su se nakon raspeća našeg Gospodina, mnogi Njegovi učenici vratili ka ribarskom biznisu—vrlo prirodan tijek stvari. Mi se sjećamo kako im je Gospodin dao dokaze, da Njegovi blagoslovi mogu biti s njima, i da oni mogu nastaviti biti “ribarima ljudi”; i da je sav uspjeh ovisio o Njemu; i da bez Njega oni ne mogu učiniti ništa. Ta je pouka ostavila dubok dojam na one koji su najprije bili započeli ribarski biznis. Oni su se mučili cijelu noć, ali nisu uhvatili

ništa, i ujutro su vidjeli Isusa na obali sa ribom koja je već bila pripremljena. Očigledno je da oni nikada nisu zaboravili tu lekciju. (Ivan 21:1-10)

Duboko zainteresirani za sve od Gospodinove drage braće, mi smo osjetili svojevrsnu brižnost za njih jer smo zapazili kako su neki od njih bili revni za Kolportersko djelo pod mnogo nepovoljnijim uvjetima od sadašnjih i budućih i onda otišli u svjetovni biznis. Mi vjerovatno imamo stotinu manje Kolportera danas nego prije godinu dana, iako financijski uvjeti posvuda pokazuju da bi smo umjesto toga trebali imati dvostruko više Kolportera danas. Nije na nama da prigovaramo—mi ne prigovaramo. Mi samo skrećemo pažnju na općeniti način, umjesto na privatan ili osoban način, na činjenicu da ljubav nekih možda počinje hladniti, i da tako mogu ugroziti njihovo dobivanje “pune plaće.”

Mi ne znamo kakvu moć Gospodin može staviti u naše ruke da se prouzroči velika podjela ljudi u odnosu na Istinu. To može biti financijska moć, koja je bila predstavljena sa Ilijinim plaštem u ovom slučaju, ili može biti nešto drugo. Mi čekamo da vidimo. U međuvremenu mi nastojimo dobro držati sve grane po svim crtama djela u rukama, tako da bi smo bili spremni udariti kada dođe povoljan trenutak. Mi vjerujemo da je to duh svega Gospodinovog dragog naroda koji čekaju Kraljevstvo—duh budnosti, duh revnosti, i snage, i zdravog uma—smatrajući da stvari sadašnjeg vremena “nisu vrijedne usporedbe s budućom slavom koja će se objaviti na nama.” (Djela 20:24; Filip. 3:8; Rim. 8:18)

Jedna od naših priprema za blisku budućnost je odvojiti neke od braće koji su Putujući sluge koji imaju posebne sposobnosti za obraćanje publici, kako bi mogli dati njihovo vrijeme stalno u tom pravcu, ili u kojoj god mjeri Gospodin može otvoriti put—idući od mjesta do mjesta—na duža putovanja da služe onim razredima koji će ukazati Uredu STRAŽARSKE KULE njihovu sposobnost i želju da imaju javne sastanke u nekima od najboljih Predavaonica u svakom pojedinom slučaju. To neće ometati druge razrede i to da im druga braća služe—neka od te braće koji nemaju posebni talent za javno govorenje, ali koji imaju izuzetnu sposobnost za polujavne sastanke i za salonske sastanke, gdje će se obraćati uglavnom Kućanstvu Vjere, koje je upućeno u Sadašnju Istinu.

Mi podsjećamo sve koji imaju mogućnost, ili koji mogu napraviti prostora za sudjelovanje u Kolporterskom djelu, da postoje milijuni domova koji još nisu opskrbljeni sa STUDIJAMA SVETOG PISMA i još mnogo više milijuna koji nisu bili blagoslovljeni sa SCENARIJEM STVARANJA i DNEVNOM NEBESKOM MANOM. Ovdje su područja upotrebljivosti koja se zasigurno mora običi prije nego što nadamo se budemo bili uzeti u vioru.

Neka bi smo bili aktivni s obzirom na naše prednosti, naše prilike, kako ne bi bilo malodušnosti, nego revnosti za Boga i Njegovu Poruku i za braću koja trebaju našu pomoć—da, i za neke koji imaju uho da čuju i za neke koji brzo dolaze u Istinu u posljednjih nekoliko mjeseci. Imajući to na umu, mi smo izabrali kao naše godišnji tekst za 1916 sljedeće:

“OJAČANI U VJERI”—Rim. 4:20

Mi smo se pobrinuli za te tekstove u jeftinom obliku kako bi svi koji to žele ih mogli imati. Mi možemo poslati dvije kartice za pet centi, poštarina plaćena, ili bilo koji veći broj za srazmjernu cijenu.

MILITARIZAM—KOLIKO DUGO?

Mi imamo strah kada pišemo o ovoj temi. Naši prijatelji u objema stranama u sukobu, prirodno, dovoljno, osjećaju se dirnutima. Mi imamo tri pisma od Nijemaca, koji tvrde da mi imamo predrasude i d anismo pravedni prema njima. Mi imamo četiri pisma od naših Britanskih prijatelja, koji prigovaraju n asličan način. Mi vjerujemo, međutim, da nas većin anaših prijatelja na objema stranama razumiju; i mi pretpostavljamo da je tih sedam pisama došlo od osoba koje su relativno nove u Istini. Onima k oji su poznati sa našim stajalištem ne treba govoriti da semi uopće ne slažemo sa Njemačkom invazij om na Belgijski teritorij, iako oni tvrde da je Belg ija bilapotajno povezana sa Saveznicima. Mi ne odo bravamopostupke nasilja i ubojstva ni u Belgiji niti igdje drugdje. Mi se ne slažemo sa uništenjem ne borbenih i trgovačkih plovila od strane podmornica, i ako plovilanoše ratnu municiju. Mi se ne slažemo s a bacanjem bombi iz zraka, niti na London niti na Pariz ili na Njemačke ili Austrijske gradove. Mi uopće ne odobravamo rat.

Ali, s druge strane, što se tiče nacija koje nisu Kršćanske, mi nismo iznenađeni što su se oni uključili u nemoralno ratovanje. Mi nismo iznenađeni da svi narodi pod pritiskom prividne potrebe za pobjedom, sudjelujući u ovom ratu, gaze po zakonima nacija, s kojima su se svi složili. Mi ne možemo ništa više ispričati Britance, Francuze, Ruse i Talijane za takvo kršenje prava drugih nego što možemo ispričati Nijemce, Austrijance, Mađare, Bugare i Turke. M i vidimo kako je nepravda počinjena na svim stranama ;Te tzv. Kršćanske nacije odbacile su Božanske Zakone.

Zasigurno nije uzalud da Sveto Pismo kaže, “Stoga ako je gladan neprijatelj tvoj, nahrani ga!” (Rim. 12:20) I kada tobožnji Britanski Kršćani krše Gospodareve upute, i pokušavaju izgladnjivati tobožnje Njemačke Kršćane, mi nismo iznenađeni da se ovi osvećuju na svaki način na koji to mogu—bilo napadom sa Zeppelinom ili podmorničkim prepadima ili drugačije. Te nacije, sa našeg stajališta budući

nekršćanske nacije, nisu mogle imati uzvišeniji moto od onog izraženog u mišljenju, “Nužnost ne poznaje zakon.” Njemci su odlučili da ako su Britanci odlučili izgladnjivati njihove žene i djecu i ostarjele civile, da će biti pravo da uzvrate uništavanjem svega Britanskog do čega mogu doći, uključujući civilne putnike na parobrodima.

Mi shvaćamo da bi bilo mudrije za Britance da su se držali zakona nacija, i da su se pridržavali Isusovih uputa; no ipak, shvaćajući da smo mi još uvijek pod vlašću Kneza ovog svijeta, Sotone, i da on, kao bog ovog svijeta, i dalje djeluje u srcima djece neposlušnosti, ništa što oni mogu učiniti puno nas ne iznenađuje. Zar nam nije poznato iz Svetog Pisma da je srce čovjekovo nadasve grešno; da su njegov gnjev, zloba, mržnja, zavist, svađa, gorčina, djela tijela i Đavla; i da su ona očita posvuda, bez obzira na broj crkava, propovjednika, itd.?

Sv. Petar pisao je Isusovim sljedbenicima—posvećenoj Crkvi: “Ali vi ste izabrani rod, kraljevsko svećenstvo, sveti puk, narod osobiti[narod sa svrhom Diaglott], da razglašujete vrline onoga koji vas je iz tame pozvao u svoje prekrasno svjetlo.” (1. Pet. 2:9) To je Nova Nacija—Božja Nacija—ona je u svijetu, ali nije dio njega. Njeni pripadnici ne mogu biti lojalni knezu ovog svijeta, i Knezu Slave, u isto vrijeme. Oni moraju izabrati između njih dvojice. To će ih učiniti “osobitima” u očima većine ljudi, koji ne razumiju stvar, ali koji vjeruju za kraljevstva ovog svijeta da su Kristova—iako su u biti zbunjeni oko toga kako jedno kraljevstvo Kristovo može nastojati otpuhati drugo sa zemlje i sa mora.

Svi narodi shvaćaju da osiromašuju same sebe od njihove najbolje krvi i muževnosti i svog bogatstva—stavljajući teški teret duga na još nerođene naraštaje—osim ako njihovi dugovi ne budu odbačeni što bi moglo značiti revoluciju i anarhiju, kakvu Biblija izgleda predskazuje. Nikakvo čudo da u svim tim zemljama postoji pokret za mir. To je žalostan prizor. Kako im mora čudno izgledati isto tako kao i nama! Najveće nacije krvare do smrti, teško ranjene. Više od dvadeset miliuna muškaraca je sada pod oružjem i rashod i nisu proizvođači, pored strašnog gubitka već pretrpljenog kroz rane i smrt devet milijuna.

Ali hoće li nacije biti dovoljno mudre čak sada i okrenuti se od rata? Njihova divljenja vrijedna hrabrost i njihov neprocjenjivi ponos čini se da odgovaraju, Ne! I izgleda da je to u potpunom skladu sa Biblijskim proročanstvom. Kako smo mi ukazali prije nekih dvadeset i pet godina, rat će se nastaviti i sve će ih više biti uključeno u njega, i svi će sudionici biti oslabljeni i biti pripremljeni za veliki potres društvene revolucije i vatru anarhije koja će slijediti to užasno opustošenje. Zaista, Sveto Pismo točno objavljuje, “Oholost ide pred propašću, a uzноситi duh

pred padom.” (Izreke 16:18) Iz povijesti možemo prosuditi da prošli svijet nije bio ništa manje sklon opakosti, ali da se je Božja providnost umješala, kao da je On rekao, “Do ovdje ćeš doći, ali ne dalje.” (Job 38:11) Međutim, sada, mi smo očigledno dostigli vrijeme kada Gospodin kaže, “Pustite vjetrove sukoba!” Ti vjetrovi sve više pušu, i na koncu će postati veliki vrtlog nevolje, kako je to prikazano u Svetom Pismu.

Mogućnosti sukoba proširuju se čak i na Perziju, i odatle dolje prema Indiji. Iako bi sve nacije bile rade imati mir, svaka se boji pokazati bijelo pero zbog straha od gubitka ugleda. Duh Gospodinov se nigdje ne očituje, niti bi mi to očekivali, jer došlo je vrijeme za sve da shvate da te velike nacije nisu Kršćanske nacije, nego samo kraljevstva ovog svijeta i pod Knezom ovog svijeta, koji sada “djeluje u djeci neposlušnosti” gnjev, bijes, mržnju, zavist, svađu, gorčinu. Glavni element Gospodinovog Duha je poniznost: “Ponizite se stoga, pod moćnom rukom Božjom, da vas on uzvisi u pravo vrijeme.” (1. Pet. 5:6) Svijet ne priznaje taj duh za svoj standard; i otud mi ne vidimo Duha Kristovog, kojeg je Apostol objasnio kao—“blagost, dobrota, krotkost, strpljivost, suzdržljivost.” (Gal. 5:22,23)

Zaista, mi molimo sav Gospodinov dragi narod da ima na umu da postoje samo dva velika Gospodara; i da smo mi svrstani na strani našeg Boga i Njegovog Krista, i da se imamo pokazati lojalnima njima usred iskvarenog i pokvarenog naroda, zaslijepljenog od boga ovog svijeta i ispunjenog sa njegovim duhom ponosa, hvalisavosti, neprijateljstva, mržnje i svađe. Naša bi želja trebala biti neutralnima među tim sukobljenim frakcijama Sotoninog carstva. Mi ih sve volimo; mi im želimo svima velike blagoslove. Mi imamo poruku nade za sve koji imaju uho da čuju da će na koncu njihova krajnost biti Božja prilika; i da će Mesijansko kraljevstvo odvaljati prokletstvo, i umjesto toga navaljati na čovječanstvo blagoslove Kraljevstva Božjeg dragog Sina.

Nemojmo nikada zaboraviti našu neutralnost. Budimo pravedni prema svima, ljubazni, velikodušni. Izbjegavajmo što je više moguće bilo kakvu raspravu o ovim stvarima s onima koji ne bi bili u stanju razumjeti i cijeniti našu poziciju. Inače bi smo mogli raditi ono što nas je Gospodar opomenuo da ne radimo, kad je rekao, “ne bacajte svoje bisere pred svinje: da ga ne izgaze svojim nogama te se okrenu i razderu vas.” (Mat. 7:6) Naši svjetovni bližnji nemaju gledište koje mi imamo, i ne mogu razumjeti naše argumente ili zaključke. U određeno će vrijeme razumjeti. Sada bi Gospodinov posvećeni narod trebao biti nenametljiv, ne izazivači sukoba, ne partizani, ne netrpeljivi, nego predivno suosjećajni prema svima, shvaćajući pravu situaciju, kako to drugi nisu u stanju.

Kako činjenice polako izbijaju na površinu, primjetno je da nijedna od nacija u ratu na posjeduje sve vrline i nijedna od njih ne posjeduje sve poroke. Između protivničkih sila u ovom velikom ratu, sramote se vjerovatno ne podudaraju nejednako. Dok je svatko zapazio veliku nepravdu učinjenu Belgijancima u Njemačkoj invaziji, upravo oni koji su bili najglasniji u prekoravanju te nepravde bili su krivi za sličnu invaziju na slabu državu—invaziju Britanaca i Francuza na Grčku, koji su prešli njen teritorij da pomognu Srbima. I kakva god da su možda bila zvjerstva Turaka nad Armencima, za koje su Turci tvrdili da se naoružavaju i svrstavaju protiv njih, ništa nije moglo premašiti bestijalnost Rusa protiv Židova, koji, koliko mi znamo, traže biti neutralnima.

ŽIDOVİ KAO STRADAOCI

Dok ljudi sviju nacija trpe izravno ili neizravno od sadašnjeg velikog rata, jednom Židovu izgleda da je najgore posvuda. Njega se može naći u svim različitim vojskama—ponekada kao dobrovoljca, ponekada prisilno. Izgleda da su u Galiciji, gdje su Židovi vrlo brojni i gdje su veoma omraženi od Rusa i Kozaka, oni trpjeli nevjerovatno—i još uvijek trpe. Udes rata pomeo ih je s jedne strane i zatim s druge—tamo i amo. Zasigurno taj jadan narod, od svih naroda na zemlji, uskoro će početi moliti, “neka dođe Kraljevstvo tvoje, neka bude volja tvoja kako na nebu tako i na zemlji!”

Mi dajemo ispod izvadak iz *Makabejca*, Židovskih novina koje izlaze u New York Cityu. On daje mali uvid u patnje ratom pometenog područja—uvid koji bi smekšao i najtvrdokornije. Zasigurno Gospodin priprema svijet da radosno pozdravi Mesijansko kraljevstvo “žudnju svih naroda”! (Hag. 2:7) Izvadak koji slijedi daje svjedočanstvo o jednome u nevolji, Rumunjskom Židovu u Bukovini:

“Prekjučer u ranim jutarnjim satima, Kozaci su zapalili moju kuću sve dok nije izgorjela kao guba. Kada su oni došli k nama u brda kao pobjednici, pljačkanje kuća bilo je uobičajeno. Oni su jednostavno uzeli sve što im je došlo pod ruku. Ali mi nismo iscrpili punu mjeru zla sve dok se nisu vratili poraženi i povlačeći se. Tada su nas pregazili u čoporima, opijeni bijesom. Oni su zahtijevali stočnu hranu u žurbi, sijeno i zob za njihove konje, i hranu za sebe. Najprije je od gradskog suca došla odluka da se zapali kuće. Tada su izvukli Židovskog krčmara na ulicu da se s njim okonča. Jedan od konjanika probo ga je sa svojim kopljem, drugi ga je dovršio pucajući mu u glavu. Tada su seljani došli masovno i preklinjali da im se kuće zaštite od pljačke. Vojnici su ih proboli s kopljima. Bilo je to užasno. I od ubijenog krčmara, rakija je tekla slobodno iz bačvi koje su sada bile bez vlasnika. Vojnici su se opili do stanja bijesnog ludila, i

zatim su odlazili u kuće da zadovolje svoje bestijalne požude. Došli su k meni kao i drugima—ne znam u koliko kuća uopće. Oni su silovali moju ženu pred djecom, i zlostavljali mi malu curicu. Svezali su me s konopcima i bacili me na klupu, tako da mogu svjedočiti mojoj sramoti bez da se mogu uplesti; da bih mogao biti otrovan i ne umrijeti; da bih mogao živjeti najbjeđnije od čovječanstva. Na koncu su zapalili našu kuću. Žene su bježale rastrešene, gdje god su ih njihove noge nosile. I kad je požar završio, kada smo vidjeli kako je cijeli naš život ostao ležati u pepelu, mi smo otišli kroz snježne oluje u bijeli svijet.”

“Umnožite ovo iskustvo sa deset tisuća, i rapršite tih deset tisuća slučajeva Kozačke vlasti nad cijelom Galicijom i Bukovinom, i imat ćete sliku—vrlo nesavršenu—o tome što te dvije provincije, i posebno njihova Židovska populacija, imaju za trpjeti pod utjecajem Ruske invazije.

“U Jablovici, Bukovina, kuća je bila zapaljena od vojnika koji su strogo zabranili bilo kakvo spašavanje. Da se ne smrzne na smrt tijekom hladne noći, nesretni vlasnik, Židov, uzeo je dvije deke iz zapaljene kuće. Vojnicu su ga razapeli, i bila je postavljena straža kod raspeća sve dok nije izdahnuo. U Fuski, nekoliko je Židova bilo obješeno, jedan od njih zbog toga što je želio spasiti svoju ženu od nasilja. U Storozynetzu, južno od Czernowitza, Isaak Feller Mayer, Židov, bio je izvučen iz kreveta usred mrkne noći, od četiri vojnika, koji su ga, ne navodeći razloge, pokušali objesiti. Uže je puklo i vojnici su mu prerezali grkljan, iskopali mu oči, bacili goli leš u snijeg.

“Rusi u Galiciji uveli su u suvremeno ratovanje Tatarsku bestijalnost korištenjem bespomoćnih ljudskih bića kao živi štit marširajući prema neprijatelju. Da bi bili sigurni, ta su ljudska bića bili Židovi. Ne zatvorenici, pazite, nego oni izvan borbenog ustroja, ne

samo muškarci, nego stari ljudi, mladići, žena i djeca obaju polova. U Nadworni se dogodio neizreciv, neopisiv znak. Rusi su zbili zajedno tisuću i pet stotina Židovskih obitelji—osamdesetogodišnjaka, starih žena, mladih domaćica dojenčadi na njihovim prsima, školarce, zbunjene, nekih sedam tisuća duša sve zajedno, i odvukli ih kao živi štit na Austrijski front, marširajući za svojim žrtvama. Ne postoje riječi ni na jednom jeziku dovoljno snažne da okarakteriziraju takvo iskorištavanje.

“Pokušaj i opiši, ako možeš, situaciju, pokušaj si predočiti ono što je nezamislivo! Tisuću i petsto obitelji, sedam tisuća glava, nijedna od njih u stanju nositi oružje, svi sposobni bili su mobilizirani još prije, veliki roj starih, bolesnih, žena i djece. Ti su Židovi, nesposobni nositi oružje, bili mučeni mjesecima od svih nevolja rata; pretrpjeli su glad i hladnoću, Rusi su opljačkali njihova prebivališta, zapalili njihove kuće, uništili njihova imanja; oni su ih opljačkali, bičevali i mučili. I sada su bili vezani na tržnici poput volova—naprijed! Pashol! Pucali su odostraga za njima sa pištoljima i strojnicama, njihova su leđa bila bičevana sa kamdžijom, njihovi bokovi probodeni sa Kozačkim kopljima i njihove lubanje razbijene sa Kozačkim karabinima, i oni su tako bili vođeni protiv tri stotine vulkana, koji urliču i izbacuju vatru kroz uzduž cijelog Austrijskog fronta. Austrijanci su čuli strašan urlik žrtava, uzdisanje osakaćenih i umirućih, ali oni nisu mogli pomoći njihovom očaju; oni moraju nastaviti pucati neprestano, jer iza ovog ljudskog holokausta neprijatelj čuči da skoči; ako prestanu pucati, Rusi će ih sustići i bitka će biti izgubljena. I na taj je način sedam tisuća duša, muškaraca, žena i djece bilo poubijano na crti bojišnice između dvaju sukobljenih oružanih snaga, nenaoružanih i koji su nestali bez prilike za borbu u Tartarskom kaosu pogubljenja mase.

PJESMA MOG SAVEZA

Što ću ti uzvratiti?
Koja bi hvala bila dovoljna
Za sva tvoja dobročinstva prema meni
O Svevišnji?

Ja ću piti čašu spasenja danas
Kuju si ti nalio. Budi moje prebivalište!
Pomozi mi kao svom Svecu da izvršim
Moje zavjete tebi.

Imajući na umu tvoj nebeski poziv,
Nastojat ću biti iskren prema svima,
Molim se za milost kako ne ih otpao
Od Jednostavne Istine.

U misli, riječi, na svim mojim putevima
Podići ću tvoj sveti standard,
Ne ugađati sebi, niti si iskazivati čast, nego hvaliti
Mog Dostojnog Kralja.

Danas u stvarima malim ili velikim
Ja ću služiti sa vjernošću i čekati
Za daljnje radosti. O blaženog stanja,
Služeći tako Tebi.

Ja ću nastojati “izabrati stvari koje nadilaze”
Svu tjeskobnu brigu Ja ću nastojati ugasiti
I svo obeshrabrenje otjerati,
I biti zadovoljan.

Niti ću mrmljati niti gundati!
Moje će se srce pouzdati u Božansku brigu
Da napravi od nje sveto svetište
Gdje ćeš ti moći prebivati.

VIRGINIA NOBLE STEPHENSON

ON JE UZIŠAO, VODEĆI ZAROBLJENIKE

—2 SIJEČNJA.—DJELA 1:1-14—

PET POSEBNIH TOČAKA OVOG STUDIJA: (1) BROJ APOSTOLA OGRANIČEN NA DVANAEST; (2) VAŽNOST KRALJEVSTVA KOJE DOLAZI; (3) ONDA NIJE BILO PRAVO VRIJEME ZA OBJASNITI VRIJEME USPOSTAVE KRALJEVSTVA; (4) PRIJE NEGO KRALJEVSTVO BUDE DOŠLO UČENICI ĆE IMATI ZA IZVRŠITI VELIKO DJELO OBJAVLJIVANJA ISTOGA PO ČITAVOJ ZEMLJI; (5) KAO ŠTO JE GOSPODINOVO UZNESENJE BILO POZNATO SAMO NEKOLICINI I BILO JE BEZ URNEBESA, TAKO I NJEGOV DRUGI DOLAZAK NA SLIČAN NAČIN BUDE BIO POZNAT NEKOLICINI I BITI ĆE KAO LOPOV.

“Kada je uzišao na visinu, sužnje je zasušnjene odveo i dao darove ljudima.” (Efež. 4:8)

Naša je pouka iz pera Sv. Luke, kao što je naznačeno sa prvim retkom. (Luka 1:3) Postoji pet posebnih obilježja Studija. Prvo je objava da su Apostoli bili jedini koje je Isus izabrao za tu službu—Sv. Pavao, je, Božanskom pripremom, naknadno zauzeo Judino mjesto. To je suprotno tvrdnji Biskupa Engleske i Rima da su oni Apostolski Biskupi, sa apostolskim autoritetom, ali je u potpunom suglasju sa Gospodarevom izjavom da su svi drugi koji tvrde da su apostoli “lažljivci.” (Otkr. 2:2)

Druga točka pouke je da je Isus, prije nego što je napustio Apostole, njima dao uputu što se tiče Božjeg Kraljevstva. To je u punom suglasju sa svim izvještajima Njegovih prethodnih učenja. Gotovo sva Njegova učenja su bila u pogledu tog predivnog Kraljevstva Božjeg koje će biti uspostavljeno kada će On doći u moći i velikoj slavi, i kojega će Njegovi pozvani učenici i sljedbenici biti članovi—djeleći Njegovu slavu i Njegovo prijestolje, kao Njegovi sunasljednici.

Zapaziti ćemo da je na treću točku posebno ukazano u recima 6 i 7. Apostoli su se raspitivali što se tiče Kraljevstva i vremena za njegovo blagoslivljanje Izraela; ali Isus ih je obavjestio da nije bilo njihovo znati vremena i razdoblja što se tiče Kraljevstva (Djela 1:7)—da je stvar bila u potpunosti u Očevim rukama. Četvrta točka naše Studija usredotočuje se na redak 8, gdje Gospodin objavljuje da prije uspostave Njegovog Kraljevstva Njegova Crkva bude svjedočila o njemu po svoj zemlji—nakon primanja blagoslova na Pedeseticu. Peta točka od posebne važnosti usredotočuje se na redak 11, na izjavu anđela, “Ovaj Isus...doći će na isti način kao što ste ga vidjeli da odlazi na nebo.”

POGREŠNA GLEDIŠTA O KRALJEVSTVU

Protestanti imaju osobita i proturječna gledišta što se tiče Kraljevstva Božjeg, Mesijanskog Kraljevstva. Rimokatolici imaju malo više logičnije, ali jednako nebiblijsko gledište. Zbunjenost Protestanata je za žaljenje. Neki drže da je Kraljevstvo Božje nekako počelo na Pedeseticu; drugi drže da je nekako počelo kad je Jeruzalem bio uništen; no ipak svi oni shvaćaju da se obećanja koja je dao Isus što se tiče Njegovog Drugog Dolaska moraju ispuniti u budućnosti.

Rimokatolici drže da su oni uspostavili Kraljevstvo Božje oko godine 800 A.D.; najprije, dijeljenjem između svećenstva i laika, i uzvišenjem svećenstva da bude posebna klasa; zatim, kako su Rimokatolici imali veliku moć, a kraljevi zemlje su bili relativno slabiji, Papinstvo je uspostavilo duhovnu vlast nad kraljevima i kneževima zemaljskim u ime Krista—Pape su bili priznati kao Kristovi namjesnici, koji vladaju umjesto Krista, kao Njegovi zamjenici.

Zemaljski kraljevi i kneževi bili su obavješteni da oni mogu nastaviti vladati narodom ako budu bili poslušni Papinstvu; da bi u tom slučaju oni bili kraljevstva Božja; ali ako ne budu bili poslušni Papinstvu, Papinstvo bude obavjestilo narod da takvi kraljevi više nisu priznati, nego da ih se Božje Duhovno Kraljevstvo odreklo, i da bude imenovalo druge kraljeve i druge kneževe umjesto njih. Vladari Evrope su spremno pristali na to partnerstvo, po kojem ih ljudi budu priznali kao one koji imaju Božansko ovlaštenje da vladaju. Stvari su se nastavile odvijati na takav način tisuću i sto godina. Austrija i Mađarska i dalje u potpunosti pristaju na Božanski autoritet Papinstva—iako su drugu Evropska kraljevstva manje ili više prekinula taj pakt.

Velika Britanija bila je jedna od prvih koja je raskinula s Papinstvom, pod vodstvom Kralja Henrika VIII. On je imao spor sa Papom, i odmah je nastavio organizirati Britanski narod kao drugo Božje kraljevstvo i Crkvu Engleske kao duhovno kraljevstvo odvojeno od Papinstva; i sam kralj i njegovi nasljednici postali su glavama i Crkve i države. Luteranstvo je napravilo slično u Skandinaviji i među Njemačkim Državama. Oni su priznali Luteranizam; a Luteranizam je pak priznao njih kao Božja kraljevstva. Tako su danas kraljevstva ovog svijeta i dalje Božja kraljevstva na bazi izvornog Papinskog autoriteta i naknadno kroz Protestante.

ZABLUDA—KRISTOVO KRALJEVSTVO JE BUDUĆNOST

Sav inteligentan narod, Katolici i Protestanti, sada razabiru da je bila učinjena ozbiljna pogreška—da kraljevstva ovog svijeta nikada nisu bila Kristova kraljevstva, i da je ime Kršćanstvo bilo pogrešno primjenjeno na njih. To ime označava Kristovo

Kraljevstvo; i vrlo je neprikladno primjeniti ga na zaraćene nacije Evrope, koje sada nastoje otpuhati jedna drugu sa lica zemlje i sa lica mora. Osim toga, Apostol objavljuje da “nema li tko duha Kristova, taj nije njegov.” i kaže da se Kristov duh očituje u krotkosti, blagosti, strpljivosti, dugotrpeljivosti, bratskoj naklonosti i ljubavi. (Rim. 8:9; Gal. 5:22,23)

Mi smo sigurni da u svim tim zaraćenim nacijama postoje svete osobe koje pokazuju Kristov duh; ali mi smo jednako sigurni da sama zaraćena kraljevstva ne očituju taj duh, i da nisu “Njegovi.” Baš naprotiv, oni očituju ono što Apostol naziva, djelima tijela i Đavla—gnjev, zlobu, mržnju, zavist, svađu, gorčinu. Istraživači Biblije su uvjereni da je veliki rat koji je sada započeo u Evropi početak te velike nevolje koju Biblija naziva “Harmagedon,” i koju Biblija opisuje da će pripremiti čovječanstvo i uvesti ga u Kraljevstvo Božjeg dragog Sina, koje će biti “žudnja svih naroda” (Hag. 2:7), i kroz koje će po čitavoj zemlji biti uspostavljena vladavina pravednosti.

Isus se nije drznuo reći Svom narodu koliko će dugo ili koliko kratko vrijeme biti prije uspostave Njegovog kraljevstva. On je objavio da je ta stvar bila u potpunosti u Božjim rukama i da nije bilo ispravno otkriti je Božjem narodu tada. Međutim na drugim mjestima On im je govorio o izvjesnim pokazateljima koji će im biti dani u pravo vrijeme, po kojima će znati, i biti u stanju podignuti svoje glave i radovati se, shvaćajući da se približava njihovo izbavljenje.

Slično tome ne bi smo trebali shvatiti da su Apostoli očekivali Kristovo Kraljevstvo u njihovim danima, prije njihove smrti. Baš naprotiv, mi se sjećamo da je Sv. Pavao, iako je prerekao svoju smrt, objavio da neki od Gospodinovog naroda ne budu spavali smrtnim snom, nego da će biti živi kod Drugog Kristovog Dolaska i biti “izmjenjeni u trenutku, u tren oka.” (1. Kor. 15:51,52) Slično tome Sv. Petar, bez pokušaja da govori o vremenima i razdobljima, je objavio da on stavlja svoju poruku u pisani oblik i da ju predaje svetim ljudima u korist Crkve nakon njegove smrti. (2. Pet. 1:15)

Riječi našeg Gospodina u 8 retku, s kojima se potvrđuje da njegovi učenici budu davali svjedočanstvo po cijeloj zemlji, daljni je dokaz da Kraljevstvo nije trebalo doći za nekoliko dana ili nekoliko godina, nego dovoljnu dugo da se dade prilika za davanje potpunog svjedočanstva Gospodinove naklonosti prema svim ljudima, nacijama, plemenima i jezicima. I tako je i bilo.

“OVAJ ISUS DOĆI ĆE”

Istraživači Biblije počinju zapazati točan tekst Svetog Pisma mnogo pažljivije nego prije. Izjava da Isus bude došao ponovno na isti način kako su Ga vidjeli da odlazi na nebo, je općenito bila shvaćena da znači da Isus bude došao kao tjelesno ili ljudsko biće.

To bi bilo u proturječju da je on bio pogubljen u tijelu, ali ožvjljen, uskrsnut, u duhu. (1. Pet. 3:18) To bi također proturječilo Gospodarevim riječima da on ima uzaći tamo gdje je prije bio—na duhovni nivo, ili stanje. To bi također proturječilo Njegovoj objavi, “Još malo i svijet me više neće vidjeti.” (Ivan 14:19)

Jednom riječju, cijeli tenor Svetog Pisma je bitno značenje da kada je Isus napustio Nebesku slavu i postao tijelom, da nije bila Božanska namjera da On treba ostati tjelesnim bićem zauvijek, nego baš naprotiv da je on uzeo to Zemaljsko stanje da pretrpi smrt i da je neće trebati poslije. Adam je bio tjelesno, ljudsko biće, i da bi bio Otkupiteljem Adama i njegove rase, Isus je trebao biti savršenim ljudskim bićem—“svet, nedužan, neokaljan, odjeljen od grešnika.” (Hebr. 7:26) Ali nije bilo razloga da On mora nastaviti biti tjelesnim bićem i izvan dodira sa Nebeskim uvjetima.

Kada imamo na umu da je savršeni Adam bio malo niži od anđela, mi moramo shvatiti da je savršeni čovjek Isus također bio malo niži od anđela. Ali da On nije trebao zadržati to niže stanje u potpunosti je potvrdio Sv. Pavao, koji, nakon što je govorio o Njegovoj vjernosti čak do smrti, objavljuje, “Stoga ga je Bog i preuzvisio i darovao mu ime koje je iznad svakoga imena.” (Filip. 2:9,10) Uzvišeni Isus je duhovno Biće najvišeg reda—“Božanske prirode”—koji je sjeo zdesna Ocu, na Očevu prijestolje, čekajući na vrijeme kada će On zauzeti svoje prijestolje, uspostaviti Milenijsko Kraljevstvo i pridružiti Crkvu sa Njime na Njegovom Prijestolju kao Njegovu Nevjestu. “Onome tko pobjeđuje dat ću da sjedi sa mnom na mojem prijestolju, kao što i ja pobjedih i sjedoh sa svojim Ocem na njegovo prijestolje.” (Otkr. 3:21)

Tijekom četrdeset dana nakon Njegovog uskrsnuća, Isus se je pojavio nekih deset ili jedanaest puta, uglavnom na nekoliko trenutaka svaki put. Naša nam pouka govori da je On tijekom tih posjeta davao upute svojim vjernima. On im se nije pojavio kao duhovno biće da ih obori sa slavom Svoje prisutnosti, sjajeći više od sjaja sunca, kao što se je naknadno pojavio Savlu iz Tarza. (Djela 26:13) Baš naprotiv, On se je pojavio kao čovjek, ponekada u jednom obliku i ponekada u drugom—kao vrtlar, kao putnik, itd. U dva navrata On se je pojavio u tjelima sličnima onomu u kojem je bio razapet, pokazujući tragove koplja i ožiljke čavala. Ta su tijela bila materijalizirana u gornjoj sobi kada su vrata bila zatvorena; i naravno odjeća je bila materijalizirana u isto vrijeme, jer On nije bio gol.

Ta Isusova očitovanja bila su u svrhu neupitnog pokazivanja Njegovim učenicima činjenice da On više nije bio mrtav. Njegovo pojavljivanje u različitim tijelima bilo je da dokaže da nijedno od tih tijela nije bilo Njegovo pravo duhovno tijelo, nego samo

manifestacija. Biblija nam govori o prijašnjim manifestacijama iste vrste kada je naš Gospodin bio duhovno biće, prije nego je On postao čovjekom. Davno u Abrahamovo vrijeme, Gospodin se je s dva anđela materijalizirao i razgovarao sa Abrahamom i jeo s njim. (1. Moj. 18) Kada je Isus ustao iz mrtvih, oživio u duhu, On je dobio natrag ono što je On bio prije. Opis promjene Crkve kroz uskrsnuće jednako dobro pristaje Gospodinovom. On je bio posijan (u smrt) “u sramoti[u društvu lopova] uskrsnut u slavi; posijan u slabosti, uskrsnut u snazi, posijan u naravnom tijelu, uskrsnut u tijelu duhovnom.” (1. Kor. 15:42-44)

“DOĆI ĆE NA ISTI NAČIN”

Trebalo bi pažljivo primjetiti da anđeli nisu rekli, “u istom *tijelu*.” Gospodin je otišao od njih u nekoj vrsti tijela, oblika, koje im je omogućilo da Ga vide kako uzlazi u oblake kako nisu mogli vidjeti Njegovo duhovno tijelo. Način Isusovog odlaska ne odnosi se na Njegov oblik. Način odlaska našeg Gospodina bio je tih, tajan, nepoznat svijetu, poznat jedino Njegovim učenicima, bez buke, bez šepurenja, bez truba ili puhanja u rog. On će doći na isti način nepoznat svijetu. On će biti prisutan kao lopov u noći, izuzev Njegovim učenicima.

DUH PEDESETNICE

—9 Siječnja—Djela 2:1-13—

ŠTO JE BIO PENTEKOSTALNI BLAGOSLOV—NJEHOVA VAŽNOST ZA CRKVU TADA I SADA—POUKA ZA
NAUČITI—KAKO SU TO NEKI RAZUMJELI A DRUGI KRIVO SHVATILI

“Ne znate li da ste vi hram Božji i da Duh Božji prebiva u vama?” (1. Kor. 3:16)

Pedesetnica je bila značajan dan u Židovskom kalendaru. On je označio pedeseti dan u žetvi—nakon sakupljanja prvina zrelog snopa. Naš je Gospodin u Svom slavnom uskrsnulom stanju bio Protuslika tog snopa, Prvina Božja u velikom Planu Otkupljenja. Prvih četrdeset dana, kao što smo vidjeli bili su korišteni u davanju prigodnih pouka učenicima—pomažući im oko poteškoća u kojima su se našli, dajući im pravi start, sa ispravnom vjerom u uskrsnuće, kako bi se dalo dobro svjedočanstvo i sakupilo Gospodinove dragulje između ljudi. Međutim kada ih je Isus napustio na kraju četrdeset dana, On ih je uputio da ne započinju odmah sa službom, nego da čekaju sve dok ne budu bili obučeni u silu s Visine—sa Svetim Duhom.

U skladu s time, oni su čekali deset dana, i zatim je njihovo čekanje bilo nagrađeno sa izlivanjem Njegovog Duha, na njih u gornjoj sobi pedesetog dana, Pedesetnice. Oni su sproveli samo jednu poslovnu stvar tijekom tih deset dana; ali bilo je to bez Gospodinovog ovlaštenja, i On to nikada nije priznao. Naime radilo se o bacanju žlijeba za Judinog

Kako je to suprotno svemu onome što smo nekada pretpostavljali, kada smo smatrali našeg Spasitelja da je bio zauvijek degradiran na ljudske uvjete, koji su u najboljem smislu malo niži od anđeoskih! Kako smo nažalost krivo shvaćali stvar kada smo običavali pjevati:

“Pet krvavih rana on nosi,
Zadobivenih na Kalvariji;
One su zalile uspješne molitve,
One su se snažno zalagale za mene!”

Kada smo tako pjevali, mi očito nismo razumjeli metode Gospodinovog zauzimanja za Njegove svece ništva više no što smo razumjeli Njegovo proslavljenje kao duhovnog bića, “daleko iznad anđela.”

Mi sada razumijemo da sedma truba, s kojom On dolazi, nije doslovna truba, nego simbolična; i da poput prethodnih šest, ne stvara buku u zraku. Mi sada shvaćamo da svijet neće biti svjestan Gospodarevog Drugog Dolaska tijekom faze lopova, niti sve do Velikog Vremena Nevolje, kada će se On otkriti u plamenom ognju, izvršavajući osvetu. (2. Sol. 1:9) Ono što će svijet tada vidjeti biti će nevolja; i oni će postupno doći do razumijevanja da je veliki Kralj poistovjećen sa nevoljom koja će praviti pripremu za uspostavu Vladavine Pravednosti svrgavanjem svega nepravednog.

nasljednika. Budući da su bacali žlijeb za samo dvojicu ljudi, slijedio je da je jedan od dvojice morao biti izbor žlijeba. Ali Gospodin nikada nije priznao tu stvar, i mi više ne čujemo ništa o Matiji kojega su izabrali. Umjesto toga, u pravo vrijeme Bog je izveo Pavla—“koji nimalo ne zaostaje za glavnim apostolima.”

POJAVIO SE U BOŽJOJ PRISUTNOSTI

Kad je naš Gospodin uzašao, Apostol objavljuje, On se pojavio u Božjoj prisutnosti za nas—za Njegovu Crkvu, za sve koji će se uskladiti sa uslovima i uvjetima učenja. (Hebrejima 9:24.) On se nije pojavio za svijet, nego samo za nas. On je volio svijet, On je umro za svijet, no On će tek blagosloviti svijet; međutim vrijeme za blagoslivljanje svijeta mora čekati nakon što bude izvršen Božanski Program u odnosu na Crkvu.

Koliko je našem Gospodinu trebalo da dođe do Nebeskog Prijestolja, i koliko je mnogo od deset dana bilo potrebno za povratak Svetog Duha, mi ne znamo; ali znamo iz Apostolovih riječi da je Sveti Duh poslan

na učenike koji su čekali u gornjoj sobi bilo svjedočanstvo njima da je Isusovo djelo zadovoljilo Oca, da je Otac dao Sveti Duh Njemu za Njegovu Crkvu, i da ga je Isus izlio. (Djela 2:33)

Događaji tog dana Pedesetnice bili su veoma vrijedni za Crkvu u to vrijeme, ali su bili jednako vrijedni svim Gospodinovim sljedbenicima. Sveto Pismo predstavlja da svi koji su primljeni u Božju obitelj primaju začecje Svetim Duhom; i to začecje je bilo ono što je Pedesetnica značila onima koji su čekali u gornjoj sobi. Od tog vremena pa nadalje oni su bili Božji sinovi; i “ako djeca, onda i baštinici Božji i subaštinici Kristovi.” (Rim. 8:17) I tako je i sa nama koji smo došli u Kristovo Tijelo od Pedesetnice pa naovamo. Mi ne primamo posebna očitovanja Božanske moći, poput plamenih jezika koji su došli na te učenike; ali mi primamo od Boga isti Sveti Duh kojeg su oni primili.

ZNAČENJE PENTEKOSTALNOG BLAGOSLOVA

Gospodin predstavlja Isusa i Njegovu Crkvu pod likom velikog Svećenika—Isus je bio glava tog Svećenika; Apostoli su bili prvim udovima Tijela, pod Glavom; i sva Kristova Crkva od tada pa do sada udovi su pojedinačno istog Tijela, iste Crkve. Sveti Duh je došao sa izvanjskim očitovanjem na Isusa, Glavu Crkve, kako bi smo mi tako mogli znati da je on bio prihvaćen od Oca. Zatim je na Pedesetnicu Sveti Duh došao sa izvanjskim očitovanjem na učenike, kako bi oni mogli znati da su bili primljeni u isto zajedništvo, kao udovi istog Tijela.

Međutim za nas danas nije neophodno imati izvanjsko očitovanje; jer to izlivanje Božjeg blagoslova bilo je na Crkvu kao cjelinu; i kada smo mi došli u Kristovu Crkvu sa potpunim posvećenjem naših srca da vršimo Gospodinovu volju, i sa potpunim pouzdanjem u Kristovo djelo, mi primamo Duh i računa nas se kao članove tog Tijela Crkve, iako bez ikakve izvanjske manifestacije uopće.

Mi vidimo potrebu za izvanjsko očitovanje u slučaju Apostola iz dva razloga: Prvi, oni su bili Židovi, i vjerovali su u Isusa, napravili su svoje posvećenje i On ih je primio u učenništvo. Ali Otac nije mogao primiti nikoga u sinovstvo sve dok Isus nije bio umro. Osim toga, Otac nije mogao priznati bilo koje ljudsko biće kao Svoju djecu i dati im potpuno oprostjenje grijeha, potpuno pomirenje i ulazak u Svoju obitelj sve dok Isus, kao Veliki Svećenik, nije umro, i uzašao na visinu i ponudio ili učinio primjenjivom zaslugu Svoje smrti u našu korist. I stoga čitamo što se tiče Apostola prije Kristove smrti: “jer Sveti Duh još ne bijaše dan, jer Isus još ne bijaše proslavljen.” (Ivan 7:39)

Od vremena Adama, prvog od od tih sinova koji je sagriješio nije bilo nijednoga između ljudskih sinova

koje je Bog priznao, sve dok nije došao Isus kao Sin Božji. Židovi su bili članovi Kuće Slugu, kao što čitamo: “A Mojsije, uistinu, bijaše vjeran u svoj kući njegovoj kao sluga, za svjedočanstvo o onome što će biti rečeno kasnije; ali Krist, kao Sin, nad svojom vlastitom kućom; čija smo kuća mi, ako smjelost i ponos nade održimo čvrsto do svršetka.” (Hebr. 3:5,6) Pentekostalni blagoslov, prema tome, je bio početak priznavanja Isusovih sljedbenika kao sinova Božjih i nasljednika Božjeg obećanja.

DAROVI I PLODOVI DUHA

Još jedna stvar: Na Pedesetnicu Gospodin je dao darove Apostolima, i ostatku Crkve kroz njih. Ti su darovi bili predstavljeni u sposobnosti govorenja sa različitim jezicima i u moći činjenja čuda—liječenja bolesnih, itd. Očito je da su ti darovi bili neophodni za uspostavu Crkve; ali oni su izgleda svi nestali kada su Apostoli, kroz koje su jedine oni bili prenašani na druge, zaspali smrtnim snom. Ali iako Bog nije nastavio sa tim darovima Crkvi, On je obećao nešto još bolje; naime, plodove Duha. Plodovi su više vredniji od darova, zato jer predstavljaju karakter a ne samo moći. (1. Kor. 12:31; 13)

Plodovi Duha su krotkost, blagost, strpljenje, dugotrpljivost, bratska naklonost, ljubav; i oni dokazuju da pojedinac koji ih ima je postao članom Crkve Kristove, i da je bio začet Svetim Duhom. Koliko god da se radujemo da su Apostoli imali darove i kasnije razvili plodove, mi smo sretni da mi sada imamo plodove Duha.

Jedan od darova Duha bio je očitovan od jednog od Apostola odmah—moć govorenja sa nepoznatim jezicima. Oni su svi bili Galilejci, i prema tome koristili su samo jedan dijalekt. Svjedočanstvo je međutim, da su pod Božanskom moći Svetog Duha oni govorili na različitim jezicima tako da su ih ljudi iz zemalja predstavljenih sa tim jezicima jasno razumjeli i bili zapanjeni, govoreći, “Gle, nisu li svi ti koji govore Galilejci? Pa kako ih čujemo svaki na svome jeziku u kojemu smo rođeni?” (Djela 2:7,8)

Ne trebamo razumjeti da je čudo bilo u čuvenju, nego u govorenju. Nije da su svi ljudi iz različitih zemalja čuli isti izričaj, kao da je bio na njihovom vlastitom jeziku, kao što je navedeno za njih, nego da se različite Apostole koji su govorili te različite jezike čulo i cijenilo od ljudi koji su koristili te jezike. Bilo je to čudo, zasigurno, i imalo je osmišljeni učinak. Nije to bila samo uvjerljiva moć i iskustvo za same Apostole i za druge vjernike tog vremena, nego je to postalo svjedočanstvo svetim Židovima koji su se sakupili u Jeruzalemu iz svih nacija svijeta.

Gospodin je preko Mojsija bio izravno zapovijedio ta godišnja okupljanja u Jeruzalemu, i svi Židovi koji su bili ostali lojalni Bogu i Njegovoj Riječi obdržavali

su ih. Ukoliko su se bili odselili u druge zemlje i nalazili se tamo iz poslovnih razloga, ipak su redovno dolazili svake godine u Jeruzalem da obožavaju Gospodina. Upravo su ti pobožni ljudi bili posebno blagoslovljeni na Pedesetnicu. Premda su neki od njih pokušali objasniti fenomen govoreći da su se Apostoli očito napili od novog grožđa, novog vina, ipak, očito je većina od onih koji su čuli bila izazvana sa takvim tumačenjem i poslušali spremnije ono što su Apostoli rekli, i shvatili su s vremenom da su svi oni govorili istu slavnu Poruku o ljubavi Božjoj, premda ju govoreći na različitim jezicima, tako da su svi prisutni mogli razumjeti.

HRAM BOŽJI

Slika hrama je različito korištena u odnosu na Crkvu. Za svakog je Kršćanina rečeno da je hram

Svetog Duha nakon što primi začće Duhom. Svaku se skupštinu može smatrati Hramom Božjim. I Crkva kao cjelina kada bude bila sakupljena u Nebesko stanje biti će Božji Hram, u kojem će Bog prebivati. Prema jednoj drugoj slici, svaki je Kršćanin živi kamen u pripremi za veliki Hram budućnosti, koji je sada bio isklesan, ispoliran, učinjen spremnim za svoje mjesto u Hramu gore.

Misao je da je kao što je Bog u drevnim vremenima bio predstavljen u Šatoru od sastanka sa Šekina slavom Svetinje nad svetinjama, i također u doslovnom hramu u Jeruzalemu, tako je On i sada predstavljen u svima onima koji su začeti Njegovim Svetim Duhom, i biti će nadalje predstavljen sa svima onima koji hode u skladu sa svojim začćem duhom i koji ostaju u Gospodinovoj ljubavi.

PROPOVIJED SV. PETRA NA PEDESETNICU

—16 SIJEČANJ—DJELA 2:21-39—

ZNAČAJ PEDESETNICE—GOVORENJE S DRUGIM JEZICIMA—OBJAŠNJENJE SV. PETRA O TOME—DAVID NIJE UZIŠAO NA NEBO—ON NIJE GOVORIO O SEBI NEGO PROROČANSKI O ISUSOVOM USKRSNUĆU—DIRNUTI U SRCE—DRUGI SIMBOLIČNI IZRAZI—NITKO NEĆE BITI SPAŠEN U NEZNANJU, PREMDA JE ISUS UMRO ZA SVE.

“I bit će spašen tko god zazove ime Gospodinovo.” (Djela 2:21)

Današnja pouka je najzanimljiviji Biblijski studij; jer pokriva široki raspon Istine. Apostoli, u skladu sa Isusovim uputama, čekali su u gornjoj sobi na Pentekostalni blagoslov, kao neophodno da budu kvalificirani prije nego započnu njihovo veliko djelo kao predstavnika i glasnogovornika Isusa i Jehove. To je došlo pedesetog dana nakon Isusovog uskrsnuća, u skladu sa predlikom. (3. Moj. 23:15-21; 1. Kor. 15:20)

Apostoli su primili začće Svetim Duhom i sa time izvjesna izvanjska očitovanja čudesne moći, koje su pak time imali prednost prenositi na sve vjernike polaganjem njihovih ruku. Ti posebni “darovi Duha” bili su očito namjenjeni da pomognu kod uspostave Crkve i da označe Apostole kao posebne Božje predstavnike. Njih je bilo samo jedanaest, sve dok Sv. Pavao nije bio primljen od Gospodina, i postao onaj koji “ni u čemu ne zaostaje za glavnim apostolima.” (2. Kor. 12:11) Ti su Apostoli još uvijek sa nama, predstavljeni sa njihovim učenjima.

Iako su kasnije, izvjesni Crkveni Biskupi tvrdili da su i oni Apostoli, oni nikada nisu imali nikakav autoritet po Bibliji, niti su ikada bili u stanju prenijeti niti jedan od čudernih darova i Isus je ukazao na njih da lažno tvrde da imaju autoritet kojeg nemaju. (Otkr. 2:2) Sa smrću Apostola i smrću onih na koje su oni prenijeli te darove, svi su takvi darovi nužno prestali, bili su nadomješteni sa plodovima Duha, razvijenima kroz spoznaju, vjeru i poslušnost.

SADRŽAJ PROPOVIJEDI SV. PETRA

Jedanaest Apostola, pokazujući svoj dar govorenja jezika, počeli su govoriti okupljenom mnoštvu Židova koji su bili vršili obožavanje u Jeruzalemu—ne samo stanovnici Palestine, nego tisuće iz svih dijelova svijeta, sakupljeni u Jeruzalemu u tom razdoblju u skladu sa zahtjevima Zakona, da obožavaju Gospodina. Po njihovoj odjeći itd., apostoli su bili prepoznati kao Galilejci. Još je više čuđenja bilo očitovano kada ih se čulo da govore na različitim jezicima različitih nacija. Isprva su neki mislili da su oni bili pijani pa su izgovarali samo neobične zvukove; ali mnoštvo se trenutno počelo okupljati ka Apostolima kad su čuli svoj vlastiti jezik. To ne samo da je skrenulo pažnju na Apostole nego je također očitovalo Božansku moć i učinilo njihovu poruku još impresivnijom.

Osnova propovijedanja je bila da je Isus, koji je bio razapet, ustao iz mrtvih i da je sada izlio ovu čudesnu moć na Svoje sljedbenike. To je dovelo do spominjanja Davidovog proročanstva koji je prerekao uskrsnuće Mesije, govoreći, “jer mi nećeš ostaviti dušu u Šeolu”—Hadu. (Ps. 16:10; Djela 2:27) Apostoli su istaknuli da se je to ispunilo na Isusu, tako što ga je Bog podignuo iz mrtvih; ali da se to nikada nije ispunilo na Proroku Davidu, koji je naprotiv još uvijek bio mrtav u svom grobu, očekujući uskrsnuće. David, kao prorok, samo je prerekao Isusovo uskrsnuće.

Propovijedanje se nastavilo s raznim detaljima, objašnjavajući Isusovu pravednost, ljepote Njegovog učenja, zloću onih koji su Ga razapeli bez razloga, i pokazujući kako je cijela Židovska nacija bila kriva pred Bogom, zato što su kao narod bili vezani s njihovim Savezom Zakona i postupak njihovih vođa donio je osudu i krivnju na sav narod. Tri tisuće je povjerovalo. Slučaj je bio toliko jasan da ih je probolo u srcu—oni su shvatili da je Isus bio Sin Božji, i da je bio počinjen veliki zločin Njegovim razapinjanjem. Sa strahom i tugom oni su povikali, “Što da učinimo?” Odgovor je bio, “Pokajte se”—Bog je milostiv; On će vam oprostiti. U daljnjem objašnjenju, bilo im je rečeno da su oni i njihovi vođe učinili to zlo djelo u neznanju, i da će Bog veoma milostivo oprostiti onima koji budu priznali njihov grijeh i prizvali Ga za oprostjenje. Oni su to učinili; oni su posvetili svoje živote Bogu, i postali su Isusovim sljedbenicima.

BOŽANSKA NAKLONOST VRATIT ĆE SE IZRAELU

Biblija objavljuje da je Židovski narod, zbog njihovog odbacivanja Mesije, bio odsječen od Božje naklonosti. Međutim blizu je vrijeme kada će oni ponovno biti dovedeni u naklonost Božju. Njihove su oči bile zaslijepljene za više od osamnaest stoljeća sada, kao i oči svijeta općenito. Samo su nekolicini bile otvorene oči njihovog razumijevanja da shvate Istinu što se tiče tih stvari. Sv. Pavao to potvrđuje, govoreći, “u kojima je bog ovoga svijeta zaslijepio nevjerničke umove.” (2. Kor. 4:4)

Međutim kroz Proroka, Bog nam je zajamčio da će u određeno vrijeme sve slijepe oči biti otvorene i da će sve gluhe uši biti otčepljene. (Iza. 35:5) Najprije Židovima, i također ljudima iz nacija, će na koncu doći potpuna spoznaja milosti Božje kroz Krista. Na njima će tada biti da to svjesno prihvate ili odbace. Oni koji odbace biti će zli u smislu da nitko od svijeta nije zao sada, zato što su njihova nepravedna djela u velikoj mjeri temeljena na neznanju i praznovjerju. Kada budu bili dovedeni do potpunog svjetla, njihov krises, ili suđenje, će biti za vječni život ako prihvate i poslušaju Gospodina, ili za vječnu smrt ako pogriješe protiv i namjerno odbace svjetlo i prilike tog blagoslovljenog Milenijskog Dana.

Što se tiče Židova u tom dolazećem vremenu, zapisano je da će oni pogledati Onoga koga su proboli, i da će proplakati zbog Njega; i da će Gospodin u to vrijeme izliti na njih duh molitve i prošnje. (Zah. 12:8-10) Međutim taj povratak Božje nakonosti prirodnom Izraelu neće doći sve dok najprije Duhovni Izrael ne bude bio kompletiran. Istraživači Biblije vjeruju da

smo mi sada u svanuću Nove Epohe, da će klasa Crkve uskoro biti kompletirana i proslavljena sa Spasiteljem u Njegovom Kraljevstvu, i da će tada, odmah, Božje milosrđe početi djelovati prema Židovima opet. Izgleda da je to jasno učenje Sv. Pavla u Rimljanima 11:25-32.

PROKLETSTVO ĆE BITI ODVALJANO

Još jedna stvar od posebne važnosti je pouka da Pakao u koji je Isus bio otišao nije bio vatreni Pakao, nego grob, stanje mrtvih. Bog ga nije podignuo iz Vatre, nego Ga je podignuo iz mrtvih. Trebamo imati na umu da je ta ista riječ—Pakao, Šeol, Had korištena u Bibliji što se tiče cijelog čovječanstva. Svi dobri i loši—mladi i stari, muško i žensko, iz svake nacije—odlaze dolje u Biblijski Pakao; i prema Bibliji oni tamo spavaju, očekujući jutro uskrsnuća i buđenje svih mrtvih—“ali svaki u svome redu”—ne svi odjednom. (1. Kor. 15:23)

Biblija prikazuje da smo mi sada u noći, u kojoj je Sotona “knez ovoga svijeta,” i da Grijeh i Smrt vladaju. Ali ona oslikava Novu Epohu Mesijanskog Kraljevstva kao slavno svitanje Novog Dana blagoslova za čovječanstvo, u kojem će prokletstvo grijeha i smrti biti otkotrljano i Gospodinov blagoslov kroz Mesijansko Kraljevstvo će se proširiti na svakog pripadnika rase, dajući svima priliku za vječni život. To neće biti ista prilika koja je bila dana Crkvi u sadašnje vrijeme—ne prilika za slavu, čast i besmrtnost na duhovnom nivou, kao što Crkva ima—nego prilika vraćanja u ljudsku savršenost, u sve ono što je bilo izgubljeno u Edenu i otkupljeno na Kalvariji.

NAŠ KLJUČNI REDAK, NJEGOVA LJEPOTA

Ovdje zapažamo ljepotu 21 retka—našeg Ključnog Retka. Isusova smrt jamči da će svi koji će prizvati Gospodina u iskrenosti srca biti spašeni od grijeha i smrti. Jamči da će svi biti dovedeni u stanje kada će razumjeti u dovoljnoj mjeri da požele prizvati za taj blagoslov. Ljudi iz nacija, većina ljudi iz civiliziranih zemalja, i Židovi, nemaju takvo uho za slušanje sada. Samo je nekolicina iz svakog naroda primila taj veliki blagoslov. Jedino su ti, dovedeni natrag u odnos sa Bogom, bili spašeni iz njihovog otuđenog stanja; i oni će na koncu biti spašeni u Prvom Uskrsnuću, u slavu, čast, besmrtnost i sudjelovati u Mesijanskom Kraljevstvu. Kroz njih će u konačnici, blagoslov svjetla i spoznaje i uzdižućih utjecaja dostići svakog pripadnika rase, dajući svima priliku za vječni život u svijetom raširenom Edenu.